

Η έξοδος του Μεσολογγίου

**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΑΞΙΕΣ**

**«Τιμῆς ἠγοράσθητε·
μή γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων»
(Α΄ Κορ.7,23)***

Βαρθολομαῖε, πᾶμε **Μεσολόγγι** ...

Βράδυ Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Δικαίου καί Τετραήμερου **Λαζάρου**, τῆς 10^{ης} Ἀπριλίου **1826**, τότε. Ἰδιο βράδυ, σήμερα, **2024!**

Πέρασαν **198** χρόνια. Ὅμως, **ποιά** καρδιά μπορεῖ νά μείνη ἀδάκρυτη ἀπόψε; **Ποιά** μάτια δέν θέλουν νά δοῦν, ἔστω **φευγαλέα**, τήν ὥρα τῆς **ἀνίκητης** πορείας τῶν Ἐλεύθερων Πολιορκημένων τοῦ Μεσολογγίου πρὸς τήν **ἀθανασία**;

Μόνον **ένός!** Τοῦ ἀπάτριδος, ἀνθέλληνος, **βυσσοδομοῦντος** κατὰ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας **Οἰκουμενιστοῦ** Κληρικοῦ, τοῦ διατεινομένου ὅτι 400 χρόνια εἴμασταν **μιά χαρά** μέ τούς συμπατριῶτες του Τούρκους, καί **πέντ' ἕξ «ξεβράκωτοι(!)»** μᾶς διέκοψαν τήν **«φιλάδελφον καί εἰρηνικὴν συμβίωσιν(!)»**, καί μᾶς εἰσήγαγαν εἰς τὰς περιπετείας τοῦ 1821 καί ἐπέκεινα.

Τοσαύτη ήθελημένη τυφλότης, καιροσκοπία και **ἀνατροπή** τῆς ιστορικής ἀληθείας, πρὸς στήριξιν τῆς, ἐν τῇ **μανιακῇ** αὐτοῦ σπουδαρχία, **πρωτοκαθεδρίας** του!

Ποίω χρόνῳ;!... Ὑπομνήσεως αὐτοῦ ... «**ἀπέχεσθαι** τῆς πρωτοκαθεδρίας», ἵνα μὴ καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ **Ἰούδα** νοσήσεως προσβληθῆ.

Ἀλλά **τί** λέγω; Ὑπερηκόντησε καὶ **τοῦτον** εἰς φιλαργυρίαν καὶ προδοσίαν.

Ἐάσωμεν αὐτόν βυθίζεσθαι ταῖς **ἀκορέστοις** λοιμικοῖς νοσήμασιν, ἐν οἷς **μόνος** ήθέλησεν εἰσελθεῖν, εἰς τό «**ἀμαρτάνειν αὐτοκατακρίτως**»· καί, τέλος «**ἀπολεσθῆναι οἰκεία αὐτοῦ βουλήσει**», «**μὴ ὑπέικων τοῖς τοῦ Θεοῦ νοήμασι καὶ προστάγμασιν**»!

Ἀποπτύουσα τοὺς Μισέλληνες καὶ **τιμῶσα** τοὺς **Φιλέλληνες** ἡ γῆ τοῦ Μεσολογγίου, σάν στοργικὴ μάνα, **ἀγκάλιασε** **τά παιδιά της!** Τοὺς πρόσφερε **γαλήνη αἰώνια καὶ μνήμη παντοτινὴ!** Καὶ δέχεται **ἀκόμη σήμερα** τοὺς ἀπογόνους τους, πού ἔρχονται **σεμνοὶ προσκυνητὲς** μέ πόνο βουβό, ἀλλά **μέ τό σκίρτημα τῆς ὑπερηφάνειας στήν ψυχή.**

Στ' **Ἀλωνάκι**, Γυναῖκες κι' ἄνδρες, Ἕλληνες καὶ Φιλέλληνες μαζί, παιδιά κι' ἀνήμποροι, **ὑπέγραφαν μέ τίς τελευταῖες ρανίδες τοῦ αἵματός τους, τό Συμβόλαιο Ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.** Ἡ ὑπογραφή αὐτὴ **ἦταν λίγη, μάταιη,** δέν ἔπρεπε;

Ἐθελουσία, Γενναιότητα, Αὐταπάρνηση, μιά Ἰδέα, μιά Ἀξία, μιά Ἀρετή!!! ... θέριεuan στά στήθη τῶν Πολιορκημένων, μέρα μέ τῆ μέρα.

Λευτεριά! Ἡ πιό γλυκιά, ἀλλά καὶ ἡ πιό **ματωμένη** λέξη στόν κόσμο!!

Οἱ Ἕρωες φωνάζουν ἀπ' τόν τάφο τους. «**Ἐδῶ εἴμαστε! Κάμαμε** τό χρέος! **Δώσαμε μιά Πατρίδα, σ' ἓνα Ἔθνος ὀλόκληρο!** Κάμετε τώρα κι' ἐσεῖς τό **δικό σας χρέος**».

Ὁ Λόρδος **Βύρων**, Φιλέλληνας θερμός. Ἄφησε τὴν ἀσφάλεια τῆς πατρίδας του, γιά **νά προστρέξῃ στό πλευρό τῶν Ἑλλήνων.** Ἐμπρακτα ὑπογράμμισε τὴν λέξη «**ἀλληλεγγύη**»!

Ἐμεῖς, ... τί κρίμα! Τό Ἱερό Κείμενο τῆς «**Ἀπόφασης τῆς Ἐξόδου**», καίτοι χαραγμένο, **τόχουμε περιφρονημένο** σέ μιά γωνιά, ἀντί **νά διδάσκεται** **στά Σχολεῖα ὅλης τῆς Ἑλλάδος!** Νά μάθουν **τά παιδιά μας, τά Ἑλληνόπουλα,** πὼς ἡ **Ἐντιμότητα, ἡ Καρτερία καὶ ἡ ἀληθινὴ Πίστη** **στήν Πατρίδα,** **μποροῦν** **νά περιγραφοῦν** **μέ τίς πιό ἀπλοϊκὲς λέξεις.** Ἀρκεῖ **τά χέρια** **πού κρατοῦν** **τὴ γραφίδα,** **νά εἶναι ἄτρεμα!!**

Καψάλης. Ὁ στοργικὸς πατέρας τῶν παιδιῶν, τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνήμπορων. «**Ἀντιφέγγισε ὅλος ὁ κάμπος**» ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ **δαυλοῦ,** πού μαζί μέ τοὺς καπνοὺς, ὕψωνε στόν οὐρανὸ τίς **ἀμόλυντες ψυχὲς τῶν ἀμάχων!**

Ἐπίσκοπος Ρωγῶν καί Κοζύλης, Ἰωσήφ. Τό **Δισκοπότηρό** του κι' ὁ **Σταυρός**, ἠμέρεψαν τίς ἀγριεμένες ἀπ' τόν πόλεμο καρδιές, πού ἀλαφρωμένες πλέον ἀπ' τά ἀνθρώπινα πάθη καί τά δεινά, **θά συναντοῦσαν σέ λίγο τό Θεό καί Πατέρα τους!**

Δημήτριος **Μακρῆς**, Νότης **Μπότσαρης**, Κίτσος **Τζαβέλας**, «**Δρόμο ν' ἀνοίξουν τά σπαθιά!** Νά κρατηθῆ ἡ **ἐλπίδα ζωντανή!**»! Κι' ὅσο τά χέρια βαστοῦσαν ἀκόμη δύναμη, οἱ Ἐξοδίτες μποροῦσαν νά ἐλπίζουν.

Θέληση, πείσμα κι' **ἀγώνας!** Δρόμος ἀνάκατος μέ θάνατο καί φωτιά... Ἔως κάμποσοι νά σωθοῦν... Νά φτάσουν ὄρθιοι, ὠχροί καί κατάκοποι στό τέλος τῆς μαρτυρικῆς τους πορείας!...

Ὁ **Τύμβος τῶν Ἡρώων.** Τό **ἐλάχιστο χρέος** τῆς Ἐλεύθερης πλέον **Ἑλλάδος.** Κλείνει στά σπλάχνα του τή δύστυχη ἀλλά ἀποφασισμένη **Μεσολογγίτισσα μάνα**, πού ἄφηνε **ἄταφο τό παιδί της**, γιά νά ὀδεύση λίγο ἀργότερα μαζί του πρός τήν **ἀθανασία...** Τόν **ἀνώνυμο** ἀγωνιστή, πού κράτησε στά σκελεθρωμένα χέρια του τό πολυτιμότερο ἀγαθό. **Τό δικαίωμα στήν Ἐλευθερία!**

Μπροστά στό **ἴχνος τοῦ Τείχους**, πού ἔκλεισε μέσα του **ὅλα** τά βάσανα, ἀλλά καί τή **δύναμη** τῶν ὑπερασπιστῶν του, στέκεται ἡ **Ἑλλάδα!** Κλίνει τό γόνυ **εὐλαβικά** σ' αὐτούς πού διεκήρυξαν παντοῦ, πῶς ἐτούτη ἡ γῆ **δέν** σηκώνει σκλαβωμένες ψυχές. **Δέν** δέχεται νά βηματίσουν πάνω της ἀλυσοδεμένες συνειδήσεις!

Ἑλληνες καί Φιλέλληνες, **Ἡ γενιά μας γεννήθηκε στή σκιά καί τή βαρύτητα** τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων! Μποροῦμε νά σταθοῦμε **ἄξια ἀπέναντί τους;** ἔχουμε τή **δύναμη** νά σηκώσουμε ψηλά ὅ,τι αὐτοί – ὡς πιστοί στρατιῶτες τῆς Πατρίδος – ὑπηρετήσαν **ἕως τήν τελευταία τους πνοή;**

Τί θά τοὺς ἀπαντούσαμε σήμερα, ἐάν μόνον μᾶς κοιτοῦσαν μέ τήν φλογερή **ματιά** τους; Ὅτι **χάσαμε τό βῆμα** μας; Ὅτι ἡ **συνήθεια** μᾶς **ἔβγαλε ἀπό τό δρόμο** τῆς **ἀρετῆς**, στόν ὁποῖο οἱ ἴδιοι καί οἱ παλαιότεροί τους βάδισαν μέ **σεμνότητα, ἀξιοπρέπεια, κι' ἐντιμότητα;** Ὅτι **λυγίσαμε** κάτω ἀπό τό βάρος μᾶς πλαστῆς –πολλές φορές – ὑλικῆς εὐημερίας, **κι' ἀφήσαμε παράμερα** τίς **πραγματικές ἀξίες;** Τίς ἀξίες γιά τίς ὁποῖες ἐκεῖνοι **θυσίασαν μέν τή ζωή τους, φώτισαν ὅμως τίς συνειδήσεις,** ὄχι μόνο τοῦ λαοῦ μας, ἀλλά **ὀλόκληρου τοῦ κόσμου;!!!** Οἱ ἀερικές τους μορφές θά μᾶς ἔδειχναν σιωπηλά, θαρῶ, τό **Μεσολόγγι!**

Τό Μεσολόγγι, ἦταν, εἶναι καί θά παραμείνῃ ἡ Κιβωτός τοῦ ἔθνους μας! **Θά** εἶναι τό **αἰώνιο σύμβολο, τό λάβαρο** μᾶς **θυσίας,** πού **μπροστά** της **λύγισαν ἀκόμη** καί οἱ **πιό ἄκαμπτες** συνειδήσεις. **Καί πάντα** θά **βρίσκεται** ἐδῶ νά **καλῆ** μέ τήν **τρανή φωνή** τό **λαό** μας **σέ συλλογισμό, ἐγρήγορηση** καί **πνευματική ἀνάταση,** πού τόσο **ἔχει ἀνάγκη.**

Γιατί ἡ Ἱερή Πόλη, εἶναι ἡ Ψυχὴ τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων!

Κι' ὅσο αὐτή ἡ πολιτεία θά στέκεται ἐδῶ, βαστώντας μέ τά δυναμωμένα χέρια τῶν παιδιῶν της τά Ἱερά Κειμήλια τῆς Ἱστορίας της, τόσο ἡ Ψυχή αὐτοῦ τοῦ Γένους θά εἶναι πανίσχυρη, γνήσια κι' ἀποφασισμένη!

Βαρθολομαῖε, ἔχασες πού δέν ἦρθες κοντά μας νά ἀναβαπτισθῆς. Ἀλλ' ἐσύ, α λα «**Νεεμάν**» παρ' Ἑρντογκάν, ἔχεις «**Ἀβανά** καί **Φαρφάρ**» - **Βόσπορο** δά! Τσουρούκλες ἀπ' τά λασπόνερα τῆς λιμνοθάλασσας τοῦ **Μεσολογγίου** θά καταδεχθῆς νά φᾶς τῶν **Βαΐων**;

Φάτε, λοιπόν **μαζί** τσί Ψαρούκλες σας!!

Μήπως θυμάσαι κάποιου τά λόγια;...

«Σήμερα τῶν **Βαΐων**, ἄς φάμε στό τραπέζι **ψάρια**. **Ποιός** ξέρει, ἂν τήν ἄλλη Κυριακή δέν τρῶνε **αὐτά** ἀπό ἐμᾶς»!;

ᾠ! ὁ δειλανδρήσας καί **τά πάντα προδόσας**, Δημήτριε Ἀρχοντόνη, ὑπέρ τῆς σεαυτοῦ σωτηρίας καί **διαφυγῆς ἀπό παντός κινδύνου καί τραγικότητος**, εἰς ἦν ἔδει σε ὑπέρ Χριστοῦ **ὀλοθύμως** εἰσελθεῖν καί **θάνατον δέξασθαι** καί **προσφοράν ζῶσαν** ἐαυτόν **προσενεγκεῖν!**

Πήγαινε στή Βαβυλώνα
στό Θιβέτ, τήν Καρχηδόνα,
καί ἀνέβα καί σ' αὐτές
τοῦ Ὀλύμπου τίς κορφές,
στῆς Αἰγύπτου τίς ἐρμιές,
ὡς τήν Κίνα κι' ὡς τή Ρώμη,
ἀπ' τό Νεῖλο στόν Εὐφράτη,
τρέξε καί στό Καπιτώλιο
καί στό Βράχο τόν αἰώνιο.
Θαῦρης φῶτα. Χίλια φῶτα.
Μά δέ θέ νά βρῆς τό Φῶς!».
«Ἀπ' τή Φάτνη ὡς τό Σταυρό.
Κεῖθε θέ νά βρῆς τό Φῶς»,
Ἀρχοντόνη μου. Ἄμ, πῶς;! ...

Ἀλλά, **ξέχασα**. Ἐσύ μέ τόν Πάπα τῶχετε στήν **τσέπη** τό φῶς...

Γιά σᾶς, καί «ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, (πού) **οὐκ** ἔρχεται μετά παρατηρήσεως»(Λουκ.17,20), ἔερχεται καί παρά **ἔερχεται**· ἀρκεῖ νά τῆς κλείσετε ραντεβοῦ «Ἐλέω καί ἐπιπέδω **Ἑμετέρω**»!!!

Πατριάρχα μου, «Βλέπε μή τις περαιτέρω **πλήρως** σέ **πλανήση**» (Μαρκ.13,5).

Γελᾷς ἔ; Ξεπερασμένα πρό πολλοῦ αὐτά. Μᾶς βλέπεις ἀξιοθρήνητα **ἀνθρωπάκια!**

Νιώθω, ὅτι «οὐκ ἔχω ποιμένα»(Μάρκ.6,34).

Ἰ;!.. «**Τί σέ μέλει ἐσένα**»;;

«Εἰ δοκεῖς **ἐστάναι**, βλέπε ... ὅτι **πέπτωκας**» (Α΄Κορ.10,12), ἀπό ἐτῶν, μάλιστα ἀρξάμενος πίπτειν καί αἰρετιάζειν.

Καί, **τί μ' αὐτό; Σκασίλα σου; Κάτι τρέχει στά γύφτικα;!!! ...**

«**Μή γίνου παιδίον ταῖς φρεσί-Παλίμπαις**»(Α΄Κορ.14,20). «**Τῇ κακίᾳ νηπιάζε**» (Α΄Κορ.14,20).

«**Κἄν ἀπέλειπες σύνεσιν, συγγνώμην ἔχομεν πρός σε. Οὐκ ἀτιμάζομέν σε**»(Σοφ.Σειρ.3,13).

«**Ὅσω μέγας εἶ, τοσοῦτο ταπεινοῦ σεαυτόν**»(ἔ.ἀ.στίχ.18).

Ποῦ αὐτογνωσία καί αὐτοσυνειδησία;

Ἄν...παντοῦ «**ψαρόκολλα**», καί ὁ θρόνος σου ἔχη «**βίδες**»; Μπουλονόκλειδα **δέν** βρίσκεις νά ξεβιδωθῆς, νά ἀποδεσμευθῆς καί **ἀποτραβηχθῆς** ἀπό τά θέλγητρα, τίς τιμές, τά μεγαλεῖα καί τήν **καλοπέραση**· γνώριζε ὅτι ...

Στό **Ἀριθ.4,3,23,30,39,43,47 & 8,24-25** σέ χρειάζεται ὁ Θεός, **ἀπό 25** ἐτῶν **μέχρι τά 50** νά ἱεουργῆς. **Γιατί τό πᾶτε, καί στά 110;**

Ὁ **Καντιώτης** σοῦ ἴφτεγε, πού τάχε **400** τά μυαλά του;

Μέ **ποιό** μέτρο μετρᾷς καί μετρᾶτε; **Δέν** μᾶς παρατᾶτε;!

Ὡς **ποῦ** θά τό πᾶτε; Τό: «**Μέ λένε Ρίζο κι' ὅπως θέλω τά γυρίζω!**», **πέθανε** στό Ελλάδα. Στό Ἰσταμπούλ **ἰσχύει**;

Ὡς **πότε** ὁ σκοπός θά ἀγιάζη τά **μέσα**;

Ἡ **ζωή** σου ἢ **μπαμπέσα**, **δέν** θά ἐγκλείη **διόλου** **μπέσα**;

Πατρωνάρισμα θέ νά πῆ **πατινάρισμα** καί **λαστιχάρισμα**;

Νόμιζα πώς μέ λατρεύεις,
νόμιζα πώς μ' **ἀγαπᾷς**.
Μά ἐσύ μέ **κοροϊδεύεις**
καί μαζί μου **πλάκα** σπᾷς.

Ποῦ τό πᾶς, **ποῦ** τό πᾶς,
γιά πές μου **τί** ζητᾷς;
Ἄφοῦ **δέν** ξέρεις ν' **ἀγαπᾷς**,
Γιατί, λοιπόν, μέ **τυραννᾷς**;

Σημειώσεις: * Α΄ Κορ. 7,23 «Τιμῆς ἡγοράσθητε.
Μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων».

Γειά σας καὶ **χαρά** σας,
ἡρωϊκά παιδιά,
σ' **ἐσᾶς** ἀνήκει ἡ δόξα
καὶ ἡ **ἐλευθερία!**

Στό Youtube, ἀναζητήσατε τό ᾄσμα «**Ω! Κολυμβήθρα Ἱερά τοῦ
Γένους, Μεσολόγγι**». **Ποίησης:** Παναγιώτη Παναγιωτούλη
Μουσική: Τερψιχόρης Παπαστεφάνου

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

28.4.2024

(**Κυριακή τῶν Βαΐων**)

[Ἡμέρα, Ἡρωϊκῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου]